

Кабанець Марія Василівна

1929 р.н., жителька с. Розаліївка

(запис 2007 р. директора Будинку культури Назаренко Н.В.)

В сім'ї дітей було семеро, троє померли з голоду. Дід казав матері, щоб вона віддавала нас в приют, але мати не захотіла, говорила, що, якщо хто з нас помре, то вона хоті буде знати, де поховані. Батьки працювали в колгоспі, а ми збирали мерзлу картоплю. Були тоді малі і замість картоплі збирали заячі бурубляшки, приносили матері, а мати плакали.

Кущенко Олександра Іванівна

1909 р.н., жителька с. Розаліївка

(запис 2007 р. директора Будинку культури Назаренко Н.В.)

Було мені тоді 24 роки. Вийшла в Розаліївку заміж, працювала в колгоспі. Жили дуже бідно, хто працював, то на полі стояли три здоровенні котли, в яких варилася їжа, їсти давали тільки працючим.

Іду з роботи додому – в одному місці лежить померла людина, в іншому – дитяча голова, були випадки людожерства.

Маслюк Дмитро Микитович

1918 р. н., житель с. Розаліївка

(запис 2007 р. директора Будинку культури Назаренко Н.В.)

Сім'я була велика – батько, мати і п'ятеро дітей. Мати померла, залишилися ми з батьком. Ті, хто ще міг працювати, в колгоспній столові їли баланду. Були такі люди, що після столови, не доходячи до роботи, падали, слідом їхала підвода, підбирала цих людей, вивозила їх на кладовище, скидали в яму, де вже було багато трупів. Батько наш працював у колгоспі, але помер в роки голодомору разом з трьома моїми братами. Залишилися ми у двох зі старшою сестрою.

Сухомлин Фока Єфремович

1924 р.н., житель с. Розаліївка

(запис 2007 р. директора Будинку культури Назаренко Н.В.)

У голодомор було мені 8 років. В сім'ї було троє дітей, двоє померли з голоду, і мати також.

Я єв бур'яни, жив на конюшні, спав біля коней, не хочу навіть і згадувати, бо дуже боляче.

Фургало Надія Мусіївна

1926 р.н., жителька с. Розаліївка

(запис 2007 р. директора Будинку культури Назаренко Н.В.)

Було мені тоді сім років, що бачила і чула – ніколи не забуду, ніби все це було вчора. Було у нас в сім'ї четверо дітей. Батько і мати працювали в колгоспі, дуже тяжко працювали, сім'я велика і їсти не було чого. Їли бур'ян, печериці, лободу, ходили шукали мерзлу картоплю. Два брати і мати з батьком померли з голоду. Залишилась я зі старшою сестрою, дуже горювали, але вижили.